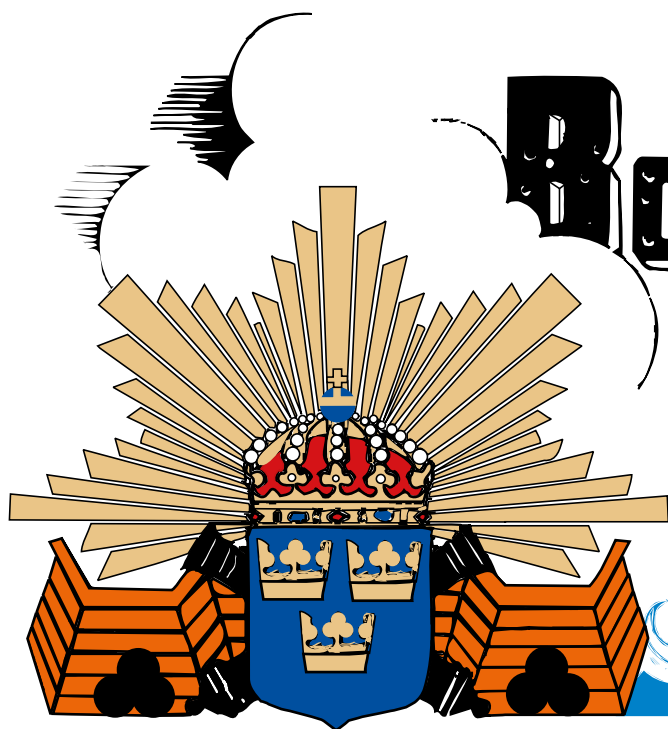

JULNUMMER • ÅRGÅNG 74 • NR 4
Berga i DECEMBER 2014

Borg-Skum

*Kamratföreningen
Vapenbrödernas
Tidskrift*

VAPENBRÖDERNA ÄR AMFIBIEREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

God Jul
och
Gott Nytt År

Mot nya mål!

Foto: NN

VAPENBRÖDER

Skriv in i era agendor: Årsmöte den 7 mars!
Lite senare på året blir det även Regementets dag.
Kom och delta! Vi behöver stort deltagande!
Detaljer om detta kommer att finnas i nr 1 2015.

**Glöm inte att betala årsavgiften!
För ständiga medlemmar är det 50:-**

**Vi önskar komplettera matrikeln med era
webbadresser – vänligen sänd in mail-
adresser till kassören.**

Vi har tidigare uttalat önskemål om artiklar med minnen från era tjänstgöringar. Tyvärr så tycks det lida brist på minnen. Men, du som minns, skriv! Glöm inte att bifoga bilder.

Vår medlemsrekrytering har varit vacklande – tyvärr. Men vår ordförandes tankar inger förhoppningar. Borg-Skum har hittills tryckts i 800 exemplar och för-

Ny medlem !

Vi hälsar dig välkommen i kamratrekset
Mikael Åkerström, Stockholm

delats till myndigheter, företag, bibliotek o andra kamratrekset. I avsikt att minska kostnaderna kommer vi att minska trycket till 600 ex och förändra fördelningen. Vi kommer då att sälja bort vissa myndigheter o andra. Förhoppningsvis kommer detta inte att skada våra möjligheter till eventuell annonsförsäljning. Risk finns då också att vi faller i glömska. Du som är medlem kommer dock att få ditt exemplar som vanligt. Har du bytt eller ska byta adress meddela detta till kassören.

Vi har tidigare hänvisat till SMKR hemsida där ni kan ta del av de veteranutredningar som varit. I samband påminns också om **Veterandagen den 29 maj**. Väl värd att delta. Sådan avhålls inte enbart i Stockholm utan även i andra Garnisonsorter. På hemsidan kan Ni även se att vi har avtal med olika företag som ger rabatter. Tallink Silja Line som exempel. För dig som vill hålla kroppen i trim finns överenskommelse med gymkedjan ACTIC. Således nyttja och njut. ■

Red.

GLÖM INTE – 25% HAR GLÖMT ATT BETALA ÅRSAVGIFTEN FÖR 2014

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08 541 316 56
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Redaktionens adress och tfn:

Borg-Skum
1. Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden
Tel 010 823 30 00

Utgivning:

Fyra nummer per år

Layout:

ANV Grafiska AB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:

VITT grafiska AB

VAPENBRÖDERNA

Amf 1, 130 61 Hårsfjärden
www.vapenbroderna.se

Årsavgift:

250 kr

Plusgiro:

9 33 80-4

Bankgiro:

473-0537

Skattmästarens adress och tfn:

Kerstin Jälsäter
Överbyvägen 22 · 185 94 Vaxholm
Tel: 08-541 373 94
jaltis@hotmail.com

Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE

Ordförande:

Överste Peder Olsson

1. vice ordförande:

Magnus de Jong

2. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Staffan Vestin

Veteran- och anhörigsmordnare:

Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:

Hans-Jochen Seifert,
Marie Wall, Per Brännhammar,
Per Brissman, Lars Inge Pettersson
Lars Sjölander, Tommy Aasa,
Ola Truedsson

Suppleanter:

Claes-Arne Sunnman,
Pierre Brandt

Revisorer:

Håkan Söderlindh,
Michael Moberg

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Håkan Melin (sammankallande)
Göran Mattson

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller förslag rörande
föreningens verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

Foto: LS

Aterigen är det tid för ett nytt nummer av Borg-Skum. Jag har nu varit pensionär i sexton år och upptäcker att tiden på något vis accelerera hela tiden och tycker heller inte att tiden – eller jag själv – räcker till. Känns som mycket nära sen det senaste numret av skriften.

Året har varit bra med en fin sommar att lägga till minnet. Det finns också bra minnen från positiva upplevelser. Tyvärr även det motsatta då det under det gångna året har varit flera kamrater som har lämnat oss för alltid.

Vår mångåriga medarbetare i redaktionen, *Ingemar Wemmenhög*, har avgått för att kunna kraftsamla i sin nya gärning på det politiska planet. Ett stort tack till Ingemar för den tid som varit.

Finns det någon Vapenbroder som vill ta plats i Redaktionen?

För B-S har det gångna året inte inneburit någon form av utveckling. Vi står fortfarande och stampar med bara 8 sidor per utgåva och undermålig kontakt med förbundet – vårt moderförband. Vår nye ordförande gav uttryck för stora förhoppningar i sitt inledningsanförande. Förmodligen går tiden fort för honom också.

Föreningens ekonomi är det svåraste beroende på att många medlemmar inte har erlagt sin avgift för 2013 och hela 25 procent har missat för innevarande år.

Vårt traditionella höstmöte inställdes då vi inte hade medel till busstransport. Förbundet ansåg sig inte kunna bidra till detta såsom tidigare varit bruk. Det handlar inte om stora summor – men finns det inte vilja finns inte heller väg. Det som i detta sammanhang känns underligt är att vi tydligen skiljer oss från andra kamratföreningar. Överbefälhavarens inriktning för veteranstöd och traditionsvård är mycket tydliga men tolkas olika mellan vapenslagen och förband. Här erfordras tydligen mogenhet och erfarenhet hos olika befattningshavare.

För Vapenbröderna, Sveriges äldsta kamratförening, kan bristen på stöd från olika håll bli fatalt. Det har lagts ner mycket ideell möda på att få oss att leva vidare – att föra vidare det arv som våra föregångare har skapat. Minns att det fina Kustartilleriet inte är nerlagt utan har bytt namn och anpassat stridsmedlen till nutiden – låt våra efterträdare få veta vad som förevarit. Kom ihåg att vi har varit och fortfarande är en del av förbundet. Låt ingen ta detta ifrån oss! Skriv här i Borg-Skum om dina minnen och upplevelser i vapnet. Vårda och vidmakthåll våra TRADITIONER.

Vilka är våra traditioner? Ett exempel är vår fana som tidigare medfördes vid alla regementets högtidligheter. Vårt årsmöte som förr berikades med musikkårs- och artistuppträdande. Samtidigt som köket fick visa sina färdigheter i anrättningar. Vi genomförde årliga besök hos våra kamratförband i vapnet. Vi hade utbyte med Finländska bröder. Icke att förglömma vårt höstmöte som tidigare hölls i Stockholm och dit det bjöds därtill förtjänta soldater från varje bataljon. Icke att förglömma det inre stödet som styrelsen och redaktionen kunde räkna med för att lösa sin uppgift. Från vår sida lades ideell tid och medel och från förbundet erhöles stöd. Det fanns aldrig något missbruk eller överutnyttjande av stödet. ■

**Slutligen, Kamrater, önskar Styrelsen Er Alla en
GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR.**

*PS. Hoppas på en fin vinter med mycket snö och därmed hälsosam skidåkning.
Glöm inte att läsa SMKR hemsida.
(Där finns bl a förmåner för medlemmar. Resor m m).*

”Sjömålsstrid i *Stockholms skärgård*”

vå skarpa sjöminor sprängdes i Stockholms södra skärgård. Sprängningen genomfördes som en del av en längre utbildning som har bedrivits på sensorplutonen.

Sensorplutonen är en kvalificerad snabb- rörlig enhet med huvuduppgiften att bedriva sjö- målsstrid på och under ytan. Plutonen har dess- utom förmågan att med olika sensorer, bedriva fast och rörlig spaning på och under ytan i kustnära områden. För att lösa uppgifterna, an- vänds passiva sonarsystem, kontrollerbara minor, sjunk- bomber och tunga understöds- vapen.

Sensorplutonen har en viktig funktion med sin unika förmåga att bedriva just under- rättelseinhämtning i den speci- fika dimensionen, en förmåga som var mycket viktig under den nyligen avslutade marina underrättelseoperationen. Det ska dock betonas att den här minsprängningen inte på något sätt hade att göra med under- rättelseoperationen, utan detta var en sedan länge inplanerad övning.

– Att tjänstgöra på sensorplutonen ställer stora krav på individerna. Huvuddelen av personalen ska kunna lösa flera olika uppgifter. Som till exempel sonaroperatör ska du inte en- bart vara duktig på att hantera sonarsystemet, operatören ska dessutom kunna framföra grupp båten, vara en duktig signalist, vara sjukvårdare eller skarpskytt. För att kunna lösa denna variation av uppgifter, kräver det en omfattande utbildning.

Flera media var på plats. Här intervjuas plutonchefen Christoffer Blohm.

Den andra minan sprängdes vid automatik.

Första minan sprängdes manuellt.

Men ytterst ska pluto- nen vara duktiga på just sjömålsstrid, att kunna genomföra min- sprängningar är därför extremt viktigt ur flera aspekter. Personalen måste både få förtro- ende för minvapnet

men också förstå verkan av den, sa plu- tonchefen kapten *Christoffer Blohm*.

För att testa sensorernas olika funk- tioner och personalens kunskaper, ge- nomfördes i dag sprängningen på två olika sätt. Vid det första tillfället utlöstes detonationen manuellt, det vill säga, personalen tryckte på knappen för att kontrollerat spränga minan. Vid det an- dra tillfället genomfördes en automatisk sprängning där systemet reagerade på ett fartygs närmande. I det här fallet var det en av förbandets trossfärjor som närma- de sig minan som reagerade på det för- inställda värdet. Det var dock aldrig

någon fara för trossfärjan, utan det var på säkert avstånd från detonationen.

– Jag är nöjd med dagens övning, både systemets olika sensorer och personalen gjorde det de har utbildats och tränat på, mer kan man inte begära. För att få förtroende för systemet, är det viktigt att vi kan öva skarpt som vi har gjort i dag, sa *Christoffer*. ■

*Text & bild
Kristina Swaan*

Vi gick från utbildning till **SKARP** verksamhet

Några från Kj som deltog.

Underrättelseinhämtning.

Trossfärjan användes för målspar.

et har nu gått några dagar sedan den marina underrättelseoperationen avslutades. När "larmet" kom pågick det verksamheter av olika slag på förbandet. Det var allt ifrån grundläggande militärutbildning (GMU), båtkursers till prickskytte utbildning.

Några enheter på förbandet fortsatte verksamheten som vanligt och några andra engagerades i den skarpa insatsen. *Jakob Falck, Marcus Lydén och Gabriel Råhdström*, alla tre tillhörande kustjägarkompaniet, lämnade deras för tillfället pågående utbildning för att snabbt ändra fokus och börja lösa skarpa uppgifter. Huvuduppgiften för kustjägarkompaniet är informationsinhämtning genom spaning med hjälp av olika sensorer, men förbandet löser också stridsuppgifter.

– Vi tog oss dolt ut i området och ganska omgående började vi lösa våra uppgifter, vilket i det här fallet bland annat var att ytterövervaka och spana.

För att skapa uthållighet var det viktigt att snabbt komma in i rutiner när vi löste olika uppgifter, berättade gruppchefen, *Jakob Falck*.

Arbetet med informationsinhämtning kan vara psykiskt krävande på många sätt. Spaningsuppdragen kan bli långa och kräver både tålamod och uthållighet att hela tiden vara alerta och inhämta information. Arbetet sker dessutom hela tiden med ett dolt uppträdande.

Sociala livet blir påverkat

– Visst blir det lite sömn emellanåt, men vi är samövade och kom snabbt in i en rutin som fungerade för oss alla. Att vi inte blev upptäckta fick vi bevis för flera gånger. Vid några tillfällen passerade pressen mitt framför vår gruppering utan att de lade märke till att vi låg där, berättade *Marcus Lydén*.

För alla tre var det självklart att lösa skarpa uppgifter, men vid alla insat-

ser blir det sociala livet påverkat när soldater eller officerare på kort varsel skall inställa sig för tjänstgöring. Det ställer krav på att det finns en förståelse hos nära och kära.

– Flera av oss hade bokat in oss på olika evenemang och annat när ordern kom om att vi skulle inställa oss på förbandet. Till exempel fick en av våra kollegor lämna mitt i sin frus födelsedagsfest. Även om det kräver ganska mycket av oss, så är vi stolta över att ha deltagit i den marina underrättelseoperationen, ingen främmande verksamhet har i Sveriges skärgård att göra. Lite besvikna blir vi också på att vissa lägger fokus på vad insatsen har kostat. Genom att lösa de uppgifter vi har gjort, visar vi på att vi både har viljan och förmågan.

Vi är stolta över vår insats, sa *Jakob, Marcus och Gabriel*. ■

*Text & bild
Kristina Swaan*

SMKR

REDOVISAR SINA TANKAR OM en förändring

av Försvarets personalförsörjning.

Red.

Aktuella frågor. Inför en allmän och könsneutral medborgarplikt.

Det skulle kunna vara en förlängning av gymnasiet, i form av studier och praktik. Och oavsett om medborgarna väljer civil eller militär tjänstgöring, skulle insatsen vara till stor nytta. För Sverige som nation, för samhället – och för den enskilde individen.

Det skriver *Anders Emanuelson*, konsult, tidigare överste, regementschef P7 i Revingehed och ledamot i Kungliga Krigsvetenskapsakademien.

samhället – och framförallt för den enskilde individen.

För fem år sedan fattade riksdagen beslut om att militär personal skulle vara anställd. Men värnplikten avskaffades inte utan är vilande. Så länge värnplikten är vilande ska all militär personal rekryteras och utbildas på frivillig grund. För att värnplikten ska väckas ska säkerhetsläget i Sveriges närområde försämrats och det nya sättet att anställa soldater inte fungera.

Alltför många av dem som arbetar inom försvaret väljer att lämna sina jobb. Bristen på personal är stor. Liksom inom civilförsvaret. Och vården, skolan och omsorgen.

En allmän och könsneutral medborgarplikt skulle gynna Sveriges säkerhet, tanken att landets säkerhet är alla medborgares ansvar, det civila

Utifrån Rysslands ökade vilja att använda sin militära förmåga, som bland annat har visat sig i Ukraina och många larmrapporter om tillståndet i Försvarsmaktens nya personalsystem, finns det idag all anledning att ompröva beslutet att låta värnplikten vila.

Riksdagsledamoten *Allan Widman* (FP) förespråkade tidigare att värn-

plikten skulle slopas. Nu ser han, liksom många andra som är insatta i det säkerhetspolitiska läget, att värnplikten bör väckas. Jag håller med om det, men anser inte att en återgång till något gammalt är bra, istället bör något modernt utvecklas, något som gynnar både samhället och den enskilde. Det är därför Sverige bör införa en allmän och könsneutral medborgarplikt.

Rysslands militära förmåga ökar i en takt som varken Sveriges riksdag, regering eller försvarsmakt har förutsett. Situationen i Europa är så allvarlig att inte ens ett medlemskap i Nato skulle vara lösningen. Sverige måste kunna hävda sig i händelse av kriser, konflikter och i värsta fall krig, återta sin militära förmåga. Hela samhället måste öka sin möjlighet att agera.

År 2013 skrev Riksrevisionen att *"Antalet samövade markoperativa bataljoner och stöd- och funktionsförband räcker inte till, vare sig idag eller på sikt. Antalet anställda gruppbefäl, soldater och sjömän är inte tillräckligt många för att kunna fullgöra de nationella uppgifterna och samtidigt genomföra insatser utomlands. Försvarsmakten har inte heller tillräckligt med personal med rätt kompetens."*

Försvarsmakten klarar dessutom inte av att behålla sina anställda. Beräkningar som Svenska dagbladet gjort visar att av tio personer som rekryteras slutar minst sju i förtid. Hög personalomsättning och rekryteringsproblem kostar, både i kvalitet och pengar. Någon avgörande höjning av försvarsanslagen är inte att vänta från politiskt håll, i alla fall inte av den kaliber som skulle göra den militära lönen konkurrenskraftig. I brist på pengar, är plikten avgörande för att kunna höja den militära förmågan.

Många politiker och andra debattörer framhåller folkförankring som det viktigaste motivet för värnplikt. Självt anser jag att möjligheten att få rätt kompetens är den främsta anledningen.

Värnplikt ger Försvarsmakten möjlighet att rekrytera de bästa – och bäst lämpade – ur varje åldersklass. Det är unikt, och något som Sverige borde återinföra. Det är tveksamt om Försvarsmakten kan tilltala den något begränsade del av dagens ungdom som uppfyller de fysiska och psykiska kraven att ta anställning i just Försvarsmakten.

» Samma grupp av ungdomar torde vara av stort intresse för övriga arbetsgivare. Att en väckt värnplikt skulle gynna Försvarsmakten är uppenbart. Men även det civila samhället behöver stöd.

Det svenska samhällets sårbarhet ökar. Under de senaste åren har Sverige utsatts för en mängd prövningar; allt från extrema väderförhållanden, stora olyckor, elberoende, epidemier och IT-systemens sårbarhet.

Sverige måste införa civilplikt för att skydda och stärka samhällets förmåga i händelser av krig, kris och katastrofer. Samtidigt har det blivit tydligt att alltför få personer arbetar inom vård,

skola och omsorg för att kunna möta behoven när barnkullarna blir större och antalet äldre ökar.

Medborgarplikten skulle innebära att den enskilde själv väljer inom vilken del av samhället han eller hon vill utbildas och därefter tjänstgöra inom. Direkt efter avslutade gymnasiestudier skulle medborgarplikten inte bara stärka den nationella säkerheten, det civila samhället och folkförankringen – utan också individen, eftersom den skulle innebära ett naturligt och första inbrott på arbetsmarknaden. Den socioekonomiska integrationen skulle gynnas, när unga medborgare erbjuds möten med människor

som de annars troligtvis inte hade träffat. Under min mångåriga erfarenhet som förbandschef har jag sett hur oerhört viktiga sådana möten kan vara.

Ordet plikt väcker negativa känslor hos vissamänniskor. Men plikt är egentligen inte så konstig: Sverige har ju skolplikt, en plikt som ifrågasätts av få.

En medborgarplikt skulle kunna vara en förlängning av gymnasiet, i form av studier och praktik. Och oavsett om medborgarna väljer civil eller militär tjänstgöring, skulle insatsen vara till stor nytta. *För Sverige som nation, för samhället – och för den enskilde individen.* ■

Ett Minne

Det tilldrog sig i månadsskiftet oktober/november 1961

Jag hade genomfört min grundutbildning på Jägarplutonen på Kustjägarskolan och blivit så intresserad av tjänsten att jag sökte anställning. Då jag inte hade någon studentkompetens blev anställningsformen till underbefäl och då ISK 1 (Instruktörsskola). Vid ovanstående tidpunkt hade vi klarat ut många B-styrkeuppdrag under pågående Krigsförbandsövningar i Stockholms skärgård och i Härnösands- o Hemsöområdet. Vi hade påbörjat en fördjupad markstridsutbildning under "Finncharlies" ledning i Vårt närområde. Vi var ganska tröttkörda. En onsdagkväll erhöill vi order att ställa upp dagen därpå med NU förstärkt med sovruke o långkappa (vindrocken fanns inte då). Torsdag morgon marsch till jägarbryggan, ordergivning. Förflytta 4 st 300-båtar (TpbM) till Fagersta. Jag hade inte en susning om var detta låg.

KOLONNCHIEF: Fk Torsten Engberg

BEFÄL: Flg Herbert Johansson, Fu Bengt Kouppala

BESÄTTNINGAR: ISK1 och en motorskötare.

MARSCHVÄG: KA1–Mälaren–Strömsholms Kanal–Fagersta
UNDERHÅLL: Lätta livsmedel (kallat jägarstat). Åter KA1 måndag kväll. (Notera att detta gällde den s k gamla 300-båten, en stålbat framdriven av en dieselmotor med ganska blygsamma hästkraftsantal som gav som mest 9 knop.) Detta kunde toppas med 2 knop genom att manipulera insprutningspumpen, vilket inte var tillräddlig under längre tid. Vi fyra elever från kj var efter vår GU ganska vana vid denna båttyp. Personligen hade jag god vana efter att ha varit båtchef för en sådan under flera veckor. Men det är en annan historia.

Således drog nu denna kolonn iväg utrustade med bristfälliga sjökort kompletterade med fältkartor över marschvägen. Vi körde genom ett mycket vackert landskap – vilket vi inte hade så mycket tid att beundra – och kom så småningom fram till kanalen. Kanalen var vid den tiden inte bemannad och öppen för trafik. Alltså fick vi själva sköta slussandet. Slussarna var i dåligt skick och läckte som säll. Själva kanalen var svårnavigerad då det låg nedblåsta träd och annat bråte i strömfåran. Vi fick känna oss fram emellanåt. På ett ngt felaktigt beslut gick en av båtarna på grund. Bogsering. Under kvällsmörker kom vi fram till Strömsholms Slott. I den slussen lyckades vi palla upp den grundstötta båten och

Det var tur att vi hade m/58 under den här färden då det var kallt o blött.

19

61

KA1 ISK1, Kj bemannade båtarna

i ficklampssken, stående i vaddjup lera och bråte, byta propeller. Det var tur att vår lugne och kunnige Flg Herbert var med och ledde verksamheten. Vid det här laget var vi ganska trötta. Vi blev inkvarterade i ett häststall och liggande på en halmbädd inrullad i våra sovsäckar somnade vi utan några problem.

Nästa morgon, tidig avgång för fortsatt resa mot Fagersta. Framme sen fredag kväll. Återigen trötta – lång väg, 9 knop – segt! Vi lämnade över båtarna till en civilförsvarsorganisation som under lördagen hade en Försvarsupplysningsdag där det ingick p r för KA medels båtåkning på fjärden. Vi var inte inblandade utan förlagda på golvet i Bygdegården med avsikt att sova ut inför återfärden. Vi var en aning tveksamma för återresan med tanke på dom fallfärdiga slussarna.

Återfärdens minnen finns som ett töcken utan att några detaljer kan framkallas numera. Hemkomna blev det båtvård och sedan tjänst på Myttinge där våra befäl hade planerat en fältskjutning – för att pigga upp oss. Slut tisdag lunch. ■

Red.

Avlidna medlemmar!

Vi tackar för deras trohet och behåller dem i vårt minne

Per-Erik Bergstrand, Vallentuna
Rolf Jeppsson, Gryteryd
Ingvar Karlöf, Vaxholm
Thord Neumueller, Bettna

Stridsspel syftande till händelser år 1700.

Resa till Narva

Den 13 november, som sig plägar en småblåsigt gråmulen novemberdag, rullade hustru Lena och jag våra cabin trunks ombord på M/S Romantika. Vi skulle till Estland med Tallink SiljaLine närmare bestämt till gränstaden Narva.

Eftersom jag inte visste ett dyft om denna stad så hade jag botaniserat i wikipedias annaler och fått fram en hel hopar med uppgifter och data från 1200-talet till våra dagar. Dock har man förtigit de upprörande händelserna under 1900-talet. Sådant finns dock beskrivet på andra ställen – återkommer längre fram.

Ombordkommen, intagit anvisad hytt – ren och hel sådan – enkelt klädbyte o sedan till konferensen däck 9. Möte med reskamrater ledsagade av bubbelvatten fick vi nu bekanta oss med reseprogrammet. Alltmedan skeppet med ett diskret vibrationmönster tillkännagav att vi var sjöburna och på glid ut genom skärgården. Tillbaks till hytten – inte så enkelt – vi gick nerför trapporna till däck 7 och då är det så att när man har vinklat genom trapphuset med ett

antal 180-graderssvängar så vet man inte åt vilket håll fören alternativt aktern ligger. Dessutom så är korridorerna med hytterna ganska långa. Med denna kunskap bestämde jag mig för att hålla ner vinintaget till middagen som strax intogs i a la carte restaurangen "Russia". Mycket god trerätters och trevligt sällskap. Sällskapet vi kände voro Steve Gunnarsson, Lapplands Jägare och Gunnar Ohlsen, Hallands Regemente.

Tyngda av den goda maten spankulerade vi via shoppingdelen till vår hytt för att inta viloläge.

Dagen efter, dock frukost och ankomst Tallin. Bordar buss och åker österut mot Avinurme. Spanar igenom trähantverkscenter och intar en förunderlig god sopplunch. Alltmedan dagen sjunker mot mörker rullar vi vidare mot Kuremäe och det där befintliga rysk-ortodoxa Nunneklostret. I kvällsmörkret som var mycket accentuerat – vaddå gatubelysning – i denna landsdel fick vi nu gå in i klostret som just då hade kvällsbön. En stark upplevelse. Nunorna som gled omkring klädda i svart från topp till tå och med små ansikten som nog inte hade varit utsatta för solen någon gång, mängder av guldglitrande ikonbilder och statyer, fantastiska tak o

väggmålningar som syntes i detta halvdunkel endast upplyst genom en myriad av stearinljus vars flackande lågor gav extra spänning till miljön. Allt detta insvept i en tät vällyktad doft av rökelse. Böernas singsong förstärkte på något vis denna trolska stämning till en fantastisk upplevelse. Trots böneljuden så kunde man riktigt känna av en tung tystnad. Måste upplevas!

Nu återupptogs anmarschen mot Narva. Bussen drog vidare mot nordost genom ett ganska mörklagt landskap. Norr om själva staden Narva, innanför stranden till finska viken stannade bussen framför en upplyst husfasad med mörklagd entré. Hotell Meresuu. Väl innanför dörrarna en brösthög disk där några allvarligt spanande människor tog emot oss. Här var det ljust och modernt så man tycker att de som mottog oss skulle vara leende glada åt vår ankomst.

Snabbt och bestämt fick vi våra rumsnycklar och ilade vidare till anvisade rum. Här var det överraskande stort, modernt o rent. Nästintill lyxigt. Vi hade hamnat på ett modernt Spahotell. God middag i en stor och öde matsal, det var ju inte precis turist-säsong, och denna resans första dag var tillända.